

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120251053
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6120251053.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX L., o zaplatenie 3.000 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 11Csp/203/2020-175 zo dňa 21. mája 2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo súd“) rozhodol, cit.:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54a, § 53 ods. 9, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 11 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 13.11.2014 bola uzatvorená písomná zmluva o splátkovom úvere medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3.200,- Eur. Žalovaná podpísala aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých je konkretizovaná doba trvania zmluvy. Žalovaná nesplácala úver riadne a včas, pričom podľa výpisu z jej úverového účtu, tento prestala úplne splácať už dňa 20.02.2016, neskôr uhradila splátky už len sporadicky a nie vždy vo výške splátky uvedenej v zmluve. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 05.10.2017 oznámil žalovanej, že je v omeškaní a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy do 15 dní od doručenia, v opačnom prípade ju upozornil na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná dlžné splátky nezaplatila, preto listom zo dňa 23.11.2017 oznámil pôvodný veriteľ vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 22.11.2017. ďalším listom zo dňa 12.09.2018 bola žalovaný opätovne vyzvaná na úhradu jej dlhu a upozornená na právo postúpenia pohľadávky tretej osobe, ktoré následne bolo realizované zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018. Postupca oznámil žalovanej toto postúpenie pohľadávky listom zo dňa 03.01.2019.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. Zdôraznil, že zosplateniu predchádzala výzva na úhradu dlžných splátok zo dňa 05.10.2017, ktorá predstavovala zákonnú podmienku pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru. V liste o zosplatení sa neuvádza kvôli ktorej omeškanej splátke bolo využité toto právo a nesúhlasil s tým, aby dodatočne žalobca (nie veriteľ, ktorý právo uplatnil) uvádzal, ktorá nezaplatená splátka bola relevantná pre zosplatenie úveru a aby si tým prispôboval začiatok plynutia premlčacej doby. Zosplatenie úveru je potrebné posúdiť v kontexte s výzvou zo dňa 05.10.2017, v ktorej sa uvádzajú omeškané splátky vo výške 1.222,72 Eur, čo je celých 18 splátok, a to znamená, že žalovaná sa dostala do omeškania už so splátkou splatnou dňa 20.04.2016 a premlčacia doba uplynula dňa 21.04.2019. Žaloba bola podaná až 24.02.2020 a preto zastáva názor, že pohľadávka je premlčaná. Z uvedeného dôvodu nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že k zosplateniu úveru došlo kvôli splátke splatnej 20.11.2017, teda tej, ktorá bezprostredne predchádzala zosplateniu úveru. Zosplatiť úver totiž nebolo možné kvôli spomínanej splátke, pretože muselo ísť o nezaplatenú splátku minimálne v trojmesačnom omeškaní, čo pri spomínanej splátke splnené nebolo. Navyše dodal, že napriek výzve súdu žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanej, keďže nepreukázal, že by vôbec zisťoval jej rodinný stav, príjem a výdavky a že by si tieto aj overoval. Rovnako nevedel vysvetliť o aké informácie ide a predovšetkým nepreukázal výšku príjmu žalovanej, pripojil výpis z úverového registra, ktorý však nemá potrebnú výpovednú hodnotu, pretože sa týka len úverovej zaťaženia žalovanej o vzťahu k istému veriteľovi a nejde o výpis z registra klientskych informácií. Navyše predložený výpis nepreukazuje, že by jeho právny predchodca zisťoval úvery žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy, nakoľko v tomto výpise je uvedený aj ďalší neskorší úver. Z uvedeného dôvodu teda nastala zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vychádzajúc z uvedeného, žalovaná by mala vrátiť len sumu čerpaného úveru bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, teda jej dlh predstavuje sumu 2.138,18 Eur. Zároveň však vychádzal zo záveru o nemožnosti predčasného zosplatenia úveru, ktoré vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom. V danom prípade splatnosť zmluvy má nastať až 20.11.2023 a keďže vyhodnotil predčasné zosplatenie úveru ako absolútne neplatný právny úkon, znamená to, že v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok nebol úver splatný, preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatná, čo znamená nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v spore v celom rozsahu neúspešný, preto nárok na náhradu trov konania mu nevznikol na rozdiel od úspešnej žalovanej, ktorej však preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie podal z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces, nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu ohľadne vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba samostatne. Poukázal tiež na znenie § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého môže svoje právo žiadať o zaplatenie celého dlhu uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. V predmetnom prípade tak mimoriadna splatnosť nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky než tej splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, v danom prípade splátky splatnej dňa 20.11.2017. Z uvedeného dôvodu mal za to, že oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky, s ktorou sa žalovaná dostala prvýkrát do omeškania zaniklo splatnosťou ďalšej splátky úveru. Premlčacia doba pre všetky splátky po 20.11.2017 začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula najskôr dňa 20.11.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 24.02.2020 mal za to, že nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby a súd vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k opačnému záveru. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania. Uvedené skutočnosti žalovaná pritom žiadnym spôsobom kvalifikovane nepoprela, nakoľko bola počas celého konania absolútne pasívna aj napriek tomu, že jej všetky uvedené listiny boli doručované, preto ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Rovnako sa nestotožnil ani so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, pričom poukázal na prechodné ustanovenie § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a na to, že predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, v čom videl nesprávne právne posúdenie. Uvedená skutočnosť, tak v žiadnom prípade neznamená neplatnosť postúpenia pohľadávky. Vo vzťahu k skúmaniu bonity uviedol, že nemohlo dôjsť k

hrubému porušeniu povinností, pretože bonita bola skúmaná jedným zo spôsobov uvedených v zákone, pričom žalovaná nepoprela ani jedno z jeho tvrdení ohľadom skúmania bonity, napriek tomu, že pasívnou v konaní nebola. Poukázal na proces skúmania bonity, z čoho je zrejmé, že v tomto konkrétnom prípade bol dopyt vykonaný v deň podpisu zmluvy a bonita bola zistená správne, teda na základe výsledkov z databázy banky. Zdôraznil, že bez náležitého skúmania bonity spotrebiteľa by postupca úver vôbec neposkytol. Považoval za preukázané, že neboli splnené podmienky hrubého porušenia povinnosti, nakoľko si právny predchodca preukázateľne a nesporne svoju povinnosť preveriť dlžníka v registroch splnil. Napadnuté rozhodnutie považuje len za veľmi zdanlivo ochraňujúce spotrebiteľa, neposkytujúce právnu istotu sporovým stranám a spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Záverom poukázal na to, že platobný rozkaz v predmetnom konaní bol zrušený len z procesných dôvodov - nedoručenia do vlastných rúk žalovanej. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu, resp. ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

8. Krajský súd v Prešove o podanom odvolaní rozhodol rozsudkom č.k. 13CoCsp/29/2021-218 zo dňa 19.01.2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a vo výroku II. stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

9. Najvyšší súd SR o žalobcom podanom dovolaní rozhodol uznesením č.k. 9Cdo/98/2022 zo dňa 25.04.2023, ktorým rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Odvolateľ odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie v otázke premlčania nároku žalobcu.

13. Súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za premlčaný, keď uviedol, že ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, pričom v prípade, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, podľa § 103 OZ môže veriteľ žiadať splnenie len príslušnej splátky, ktorá sa stala splatnou podľa dohody strán. V tomto prípade každá jednotlivá splátka predstavuje samostatné plnenie, pre ktoré plynie premlčacia doba podľa § 101 OZ samostatne. Len v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatný celý dlh podľa § 565 OZ, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky. Podľa názoru súdu prvej inštancie premlčacia doba v predmetnej veci začala plynúť tak, ako upravuje ustanovenie § 103 OZ v spojení s § 101 OZ, teda odo dňa nasledujúceho od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Zosplatnenie úveru posúdil v kontexte s výzvou zo dňa 05.10.2017, v ktorej sa uvádzajú omeškané splátky vo výške 1.222,72 eur, čo je celých 18 splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania už so splátkou splatnou dňa 20.04.2016. Trojročná premlčacia doba začala plynúť od 21.04.2016 a uplynula 21.04.2019. Žaloba bola na súd doručená dňa 24.02.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. Preto súd žalobu zamietol.

14. Je potrebné uviesť, že vyššie uvedené posúdenie otázky premlčania nároku žalobcu zodpovedalo rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Prešove, ako aj ďalších krajských súdov s tým, že existovali i odlišné názory týkajúce sa posúdenia uvedenej otázky.

15. Uvedená právna otázka sa stala predmetom rozhodovacej činnosti Najvyššieho súd SR (uznesenie z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, uznesenie z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020), pričom z jej posúdenia najvyšším súdom je potrebné vychádzať.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plyní pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Zákonodarca týmto zákonným ustanovením mienil modifikovať, aby sa pri strate výhody splátok počítala premlčacia doba celého dlhu už odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, čo je v súlade s cieľom, resp. zámerom inštitútu premlčania ako stimulácie veriteľa k rýchlemu uplatneniu jeho práv, podľa zásady vigilantibus iura, ako aj snahy predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť tým k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/146/2008). Názor, že premlčacia doba zvyšku dlhu plyní až od jeho splatnosti, teda po tom, čo veriteľ svoje právo podľa § 565 uplatnil (§ 563) by neprípustne umožňoval odsúvať začiatok plynutia premlčacej doby nečinnosťou veriteľa, čo mu zabraňuje skutočnosť, že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (druhá veta § 565), čo je v súlade i s tým legitímnym podkladom vyplývajúcim z § 101 veta druhá Občianskeho zákonníka, že premlčacia doba plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškani s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. Najvyšší súd zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok. Z § 103 Občianskeho zákonníka tiež vyplýva, že premlčacia doba začína plynúť späť od splatnosti omeškanej splátky, čo má podstatu v právnej logike, keďže je nesporné, že veriteľ môže svoje právo požadovať okamžité splnenie celého dlhu vykonať už na druhý deň po splatnosti splátky, pre ktorej nesplnenie bol dlh zosplatený. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch. Tam podľa § 53 ods. 9 vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Veriteľovi tým zostane na uplatnenie svojho práva na súde menej ako celé tri roky všeobecnej premlčacej doby (§ 101 Občianskeho zákonníka), pretože tomu bráni práve znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

18. Najvyšší súd po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plyní pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka).

19. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Najvyšší súd SR zaujal v otázke začiatku plynutia premlčacej doby odlišné stanovisko ako súd prvej inštancie, pričom s prihliadnutím na to, že uvedená právna otázka iným spôsobom zo strany najvyššieho súdu riešená nebola, je potrebné vychádzať z právneho posúdenia veci vykonaného najvyšším súdom.

20. V prejednávanej veci tak súd prvej inštancie dospel k záveru o premlčaní uplatneného nároku. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že napriek nesprávnemu právnomu posúdeniu veci súdom prvej inštancie, ktorý začiatok plynutia premlčacej doby odvádza od nezaplatenej splátky, pre ktorú zosplatnil úver, je záver o premlčaní nároku v tomto konaní správny. Pri právnom posúdení v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR premlčacia doba začala plynúť až po tom, čo bol spotrebiteľ tri mesiace v omeškaní so zaplatením splátky, pre ktorú bol zosplatnený celý úver. V tomto prípade teda premlčacia doba začala plynúť dňa 21.07.2016, kedy bol spotrebiteľ v omeškaní so zaplatením splátky splatnej dňa 20.04.2016, a uplynula dňa 21.07.2019. Žaloba bola podaná dňa 24.02.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. Preto záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku odvolací súd považuje za vecne správny. Zároveň za správny považuje aj výrok o trovách konania.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 a § 453 ods. 1a 3 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom a dovolacom konaní úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli a v merite veci neúspešný žalobca na ich náhradu nemá nárok.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).